

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

4. Esca autem eius erat locustæ & mel siluestre.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

habet significationes, sic inter cætera, pœnitentiam quoque agere significat, vt notat Pagninus. Et in Matth. hebræo habetur hoc loco תשובה אשך *agite pœnitentiam*. Quare non minus verbo μεταμελῆν quàm verbo μετανοεῖν vox illa responderet: quæ etiam apud græcos eandem frequenter significationem habent, vt vtraque mutationem in melius, vtraque etiam displicentiam anxiam significent, vt ex locis iam citatis studiosus lector deprehendet. His accedit, apud veteres Ecclesiæ scriptores, publicos in Ecclesia pœnitentes, quorum erat maximè pœnalis pœnitentia, vocari τοὺς μετανοοῦντας: vt apud Sozom. lib. 7. cap. 16. & apud Socratem lib. 5. cap. 19. vel τοὺς ἐν μετανοίᾳ ὄντας: vt apud Dionys. Areopag. Eccles. hierarch. cap. 3. in principio. Quibus ita explicatis facillè patet inanem esse hæreticorum pruriturum, qui Pœnitentiæ vocabulum in Relapsionis vocem eos mutare compulit.

4. *Esca autem eius erat locustæ & mel siluestre.*

DE vestimento D. Ioan. in deserto contra hæreticorum corruptelas in Prompt. Dom. 2.
Aduetus.
Catholico disseruimus. Nunc de victu eius aspero ac vili aliquid contra eos notandum est. Nolunt enim ad vitæ eius sanctitatem ista ab Euangelistis commemorari. Dicit Calvinus in sua harmonia ad hunc locum. *Hoc Euangelista non numerat inter præcipuas virtutes, quòd rudi & austeriori viuendi formæ addictus, etiam mediocrem vsitatamque munditiem fugerit: sed quia prius dixerat montanum fuisse hominem, nunc subijcit victum & vestitum habitationi consentaneum fuisse. Mox reprehendit Catholicos, quòd perfectam ferè iustitiam in externis laruis constituent,*

B 5 & quòd

Victus
austerus
Ioan. Bap-
tista.

& quòd finxerint Ioannem in vita solitaria abhorruisse à communi viuendi more, sicuti eremita & monachi. Hæc ille doctrinæ Euangelicæ corruptor pettilens: Euangelistas enim Ioannis asperum victum ac vestitum ideo commemorasse, vt eximias eius virtutes recenserent, vitamque planè eremiticam duxisse ostenderent, non solum omnes hæctenus Patres docuerunt, vt antea dictum est, sed ex ipsis quoque Scripturis manifestum est. Matthæus enim caterique Euangelista, vt prædicationis eius auctoritatem magis exprimerent, hanc eius vitæ rationem diligenter tradiderunt. Deinde maximus populi ad eum concursus vt in seqq. Matthæus describit, manifestum fuit de eius vitæ sanctitate testimonium: quam tanti estimabant, vt an ipse Christus esset, dubitarent. Tertio Christus ipse ex vtroque hoc capite victus & vestitus, eum publicè apud turbas commendauit. *Quid existis in desertum videre? hominem mollibus vestitum?* vbi à contrario vestitus austeritatè laudat. *Rursum: Venit Ioannes Baptista neque manducans panem, neque bibens vinum; & dicitis, Dæmonium habet.* Vbi à victus parsimonia eum laudat. Ex quo etiam loco patet summæ austeritatis causa solis locustis & melle Ioannem victitasse: sic enim illis vsus est, vt in vniuersum ab omni pane & vino abstineret. Si cibus illi tanquam maximè parapilibus vsus fuisset, saltem panem quoque adhibuisset, quo nihil magis parabile est. Locustæ autem istæ qualia essent animalia, qualisque cibus, vide apud D. Hieron. in cap. 3. Nahum & lib. 2. aduersus Iovinianum. Insecti genus erant, paruas alas habens, ad volandum ineptum, ideòque satis parabile. Quam autem vox græca hoc loco *ἀκρίδας* non solum locustas, sed & summitates herbarum signi-

Matth. 12

Luc. 7.

significet, putant aliqui fuisse herbas de quibus hic Matth. loquitur: & hanc sententiam fortissime sustinet Isidorus Pelusiota lib. 1. epist. 132. ad Timotheum & epist. 5. ad Nilum. Cæterum vox Syriaca hoc loco *nypp* locustam animal-proprie significat. Mel siluetre fuit valde amarum, vt idem scribit Isidorus & Euthymius in com. in hunc locum.

6. *Baptizabantur à Ioanne confitentis peccata sua.*

AD hæc verba hoc venenū effundit Caluinus. *Ridiculi sunt Papistæ dum ad confessionem auricularem hoc detorquent. Neque enim aderant sacrifici quibus confiteretur, nec de omnibus peccatis fit mentio, nec dicitur Ioannes ordinarium confitendi ritum suis Discipulis mandasse. Imò vt Papistis demus quod postulant, solis catechumenis propria erit confessio, post baptismum verò locum non habebit. Certè contra Ioannis exemplum confitendi legem à baptismo præscribunt. Hæc impostor ille. Respõdeo antiquissimos Patres ex his verbis confessionem hominum iam Christianorum collegisse. Chrysostomus in hunc locum ait. *Tempus confessionis eque & lotis baptisate & illotis profanisque incumbit.* S. Basilius in reg. breuioribus confessionis necessitatem ex hoc Ioannis & Pauli in Actis exemplo confirmat. *Necessarium videtur, his quibus dispensatio mysteriorum Dei credita est, confitenda esse peccata. Si quidem rationem hanc in penitentia etiam veteres illos cernimus secutos fuisse, quando & in Euangelio scriptum est, quod Ioanni confitebantur peccata sua, & in Actis, Apostolis ipsis, à quibus etiam baptizabantur cuncti.* Hæc ille. Eodem modo colligit Rabanus in comment. in hunc locum. *Exemplum etiam tunc confitendi peccata ac meliorem vitam promittendi baptizandis**

Papistarū nomine Patres antiquissimi accusatur.

Homil. 10 in Matth. Quest. 288.

Act. 19. Rabanus.

tizandis dabatur. Non ergo Papistæ sed antiquissimi Patres ridiculi sunt, si ad confessionem auricularem hoc exemplū accommodare ridiculū est.

Caluini
argumēta
ridicula.

Sunt autem plane ridicula Caluini argumenta. *Non aderant*, inquit, *sacrifici quibus confiterentur*. At aderat Ioannes, cui confitebantur, ut D. Basilii loco citato notauit. *Non de omnibus* (inquit) *peccatis fit mentio*. At propositio indefinita æquiualeat vniuersali, & ipsū vniuersale per accommodam distributionem intelligendū esset, quod scilicet maiora & grauiora confiterentur. Neque enim nunc omnium sit necessaria confessio, venialium scilicet. *Non dicitur* (inquit) *Ioan. ordinarium confitendi ritum mandasse*. Atqui ordinarium hunc ritum fuisse, ex eo etiam patet quod Apostoli eundem morem seruarent. Sic enim legimus; *Multi credentium veniebant confitentes & annuntiantes actus suos*. Sed (inquit Caluinus) hoc exemplum probat solis catechumenis propriam esse confessionem, vnde infert; *nos contra Ioannis exemplum confitendi legem à baptismo præscribere*. At verò tamen si Ioanni soli non baptizati confitebantur, Paulo tamen & Vbi supra. Apostolis alijs, ut infert Basiliius, *multi credentium confitebantur*, e quorum numero iam baptizati esse poterant. Sed à minori ad maius, vel saltem ab exemplo summæ pietatis argumentati sunt Patres citati, confessionem iam baptizatis & in peccata relapsis esse necessariam, sicuti ante baptismum necessaria videbatur. Nec hoc contra Ioannis exemplū facit, sed ei conforme admodum esse, Patres citati indicant. Tametsi enim in subiecto variat, actio tamen non variatur. Simili ineptia inferre posset Caluinus, nos contra Ioannis exemplū facere, qui homines gentiles baptizamus, aut gentilibus baptizandis confessionis legem

gem præscribimus, quia Ioannes solos Iudæos baptizauit, & soli Iudæi confitebantur illi peccata sua. Sed quemadmodum contra Ioannis exemplum hac in re non præscribitur, sic nec in altero.

9. *Et ne velitis dicere intra vos, Patrem habemus Abraham.*

TORQUETHÆC verba Caluinus contra vniuersum clerum Catholicum, qui veram Christi Ecclesiam apud se esse, neque deficere posse affirmat: quia vult Deus in mundo agnosci, nomēque suum inuocari, alibi autem non posse esse Ecclesiam quā apud ipsos, apud quos Dominus fœdus suum deposuit. Hæc ille Catholicorum nomine. Veram quidē Ecclesiā Christi deficere nullo modo posse, nec alibi inueniri quā apud Ecclesiarum præpositos, ac magistros, eorumque greges, in libris de Principijs fidei doctrinæ contra omnes hæreticos demonstratum à nobis est. Sed tale aliquid Pharisæis à Ioanne hoc loco obiectum nec fuit, nec si fuisset, contra verā Christi Ecclesiā aliquid valeret. Tamen enim Pharisei & Sadducei hoc temere fecissent, non propterea veri Ecclesiarum magistri veram sibi Ecclesiam veditare non debent. Cæcus hæreticus non videt tam contra sectam suam aut aliā quamlibet hoc argumentum valere, quā contra veram Catholicam Ecclesiam. Sed veræ Ecclesiæ refutandæ auidus, quid contra sectam suam perinde valeret, non aduertit. Desperans Caluinus de sua secta, quod pro vera Ecclesia vquam haberetur, audacter ea disputat quæ veræ Ecclesiæ auctoritatem quoquo modo labefaciāt. Cæterum quum Phariseos acriter taxasset, Ioannes, ne id egrius ferrent, monet, ne quod de genere Abrahamæ essent, quod Deus sibi in peculium adoptauit.

Ecclesiæ
veræ per-
petuitas.

Lib. 4.